

Niels Kr. Nielsen: Det lovforslag, vi her behandler om påligningen af indkomst- og formueskat, indeholder jo ikke ret store ændringer i forhold til den nugældende lov. De foreslåede forhøjelser af maksimumsindkomster og nedslagsbeløb kan jeg tiltræde, idet jeg fuldtud kan slutte mig til den henstilling, som er fremsat af foregående ordførere om, at der nedsættes et udvalg, hvor vi kan se på, om disse beløb er rigtige.

I denne forbindelse vil jeg sige, at jeg finder det meningsløst, at man først yder offentlig hjælp til mennesker og derefter tager det igen i form af skatter. Jeg vil finde det naturligt, at de mennesker, der skal have understøttelse, slet ingen skat skal betale. Nu ved jeg godt, at efter de forslag, vi har behandlet tidligere i dag, hvorefter vi faktisk allesammen skal understøttes, kan det siges, at der bliver ingen til at betale, hvis vi skal anvende det samme princip her, men her tænkes kun på de mennesker, der er i økonomisk nød og ikke har betingelser for at klare sig selv. Hvis disse mennesker skal svare skatter, vil jeg foretrække, at de betaler dem som direkte skatter i stedet for som told og indirekte skatter.

Hvad angår forslaget § 3 om de ekstraordinære ydelser til alders- og invaliderentemodtagere i henhold til loven af 21. december 1951, kan jeg udfra de betragtninger, jeg allerede har været inde på, tiltræde, at disse ydelser ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at de her foreslåede ændringer vil betyde et tab for staten på ca. 1 mill. kr. og et noget større tab for den fælleskommunale udligningsfond og kommunerne. Det forstår jeg godt for udligningsfondens vedkommende, men for kommunernes vedkommende forstår jeg ikke, at der kan blive tale om tab; den samlede ligningsmasse bliver ganske vist noget mindre, men det betyder en forhøjelse af lignings- og skatteprocenterne i tilsvarende grad, som ligningsmassen bliver mindre.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen var inde på lønmodtagerfradraget, som sidste år blev sat til 300 kr., men som efter hans opfattelse burde forhøjes til 400 kr. Jeg gav også tilslutning dertil i fjor udfra den erfaring, jeg har haft i de 12 år, jeg har været med til ligningsarbejdet ude i kommunerne. Udfra den betragtning, at lønmodtagerne som helhed i forhold til deres stilling betaler

en større skat end folk i de frie erhverv, kan jeg også i år give tilslutning til, at beløbet forhøjes til 400 kr. Også overfor forsikringsfradraget for selvpensionister er jeg velvilligt indstillet.

Når jeg nævnte før, at lønmodtagerne var hårdt beskattet i forhold til folk indenfor det frie erhverv, kunne jeg sådan set også godt give det ærede medlem hr. Axel Sørensen min tilslutning, forsåvidt som de unge mænd, der sidder med de store gældsbyrder, i forhold til dem, der sidder godt i det, næsten altid er lignet for hårdt; men mon det egentlig er, fordi deres indtægter ansættes for højt? Nej, det er sikkert det omvendte, der er tilfældet, nemlig at ligningsmyndighederne ikke er i stand til at få indtægterne frem fra dem, der sidder forholdsvis godt i det. Dette skal ikke være nogen kritik af skatterådene og de kommunale ligningsmyndigheder, men jeg siger det, fordi jeg tror, det er en vanskelig, måske endog umulig opgave gennem denne skattepolitik at få de virkelige indtægter frem.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale forslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Alfred Jensen: Jeg hører til dem, der gentagne gange har fremsat ønske om at få en revision af vor skattelovgivning, fordi en hel del bestemmelser og beløb må ajourføres, og fordi den trænger til at blive moderniseret. Jeg kan forstå af de udtalelser, der er blevet fremsat i dag fra venstres og de konservatives side, at man skal være behersket med sin glæde over en sådan revision. Det tyder ikke på, at vi kan vente særlige lettelser, når man vender sig mod at ændre det forslag, der her foreligger, og som ikke er tilfredsstillende, med den begrundelse, at vi får en revision af skattelovene i denne samling, og så vil det være utidigt at ændre mere ved forholdene end højst nødvendigt. Jeg synes ikke, den betragtning holder. Forholdet er jo det, at de indtægtsstigninger, vi har haft i de senere år, ikke svarer til et stigende levestandard og ej heller svarer til et stigende skatteevne for det store flertals vedkommende; men ikke desto mindre kommer de på grund af skattelovenes progression til at betale betydelig mere i skat, end de gjorde før. Skattetrykket bliver altså hårdere, og netop derfor er det, vi år efter år behandler ligningsreglerne for at råde bod på de værste skavanker. Når